

[Formanden.]

I Skrivelse af 24. ds. meddeler Forpagter Johannes Krarup, at han ønsker at modtage det ved 5te Medlem for 2den Kreds, Larsen-Badses Død ledigblevne Mandat.

Den første Sag paa Dagsordenen var

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Valgt blev: *Albert Andersen, Holger Andersen, Andrea Brochmann, Lisbet Hinds-gaul, Jepsen Christensen, Oluf Johansen, Es. Jørgensen, Kantsø, Esther Malling Pedersen, Jørgen Møller, Niels Nielsen, Stegger Nielsen, Offersen, Schumann og Simonsen.*

Formanden: Den følgende Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invaliderentnydere samt arbejdsløshedsforsikrede.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 103; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 37).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Josiasen): Som det frem-gaar af Betænkningen vedrørende det fore-liggende Lovforslag, har der været afholdt Møde i Udvalget, uden at man dog har opnaaet Enighed. Resultatet er, at der foreligger et Flertalsforslag, stillet af Re-geringspartierne, hvorefter Lovforslaget indstilles til Vedtagelse uforandret, og to Mindretalsforslag, et stillet af Venstre og et af de Konservative. Jeg skal ikke i denne Omgang komme ind paa disse to Ændrings-forslag, men jeg ønsker at gøre et Par

Bemærkninger til det, som de to Partier anfører i Betænkningen.

Venstre udtaler, at man har det Indtryk,

„at Lovforslaget skulde forceres igen-nem, skønt man kun havde haft Forsla-get i Landstinget et Par Dage“.

Det er rigtigt, at vi ikke har haft Forsla-get til Behandling i mere end et Par Dage, men det er lige saa rigtigt, at Forslaget er fremsat i Folketinget den 3. November og har været til første Behandling der den 9. November, og naar man nu ved, at Partigrupperne her i Rigsdagen er i nøje Samarbejde, kan man gaa ud fra, at Venstres Partigruppe i Landstinget paa For-hand ved klar over Partiets Stil-ling til hele Sagen.

Det konservative Mindretal gør ligele-des en Bemærkning i Betænkningen om, at Regeringspartierne har forceret Sagen uden Realitetsforhandling, og der føjes til, at Mindretallet kun kan se den givne Be-grundelse som et Paaskud, og at

„Regeringen ogsaa i nærværende Tilfælde ønsker at udøve et Diktat“.

Jeg synes, man er noget langt ude, naar man beskylder Regeringspartierne for at ville udøve Diktat, idet den konservative Gruppe her i Landstinget dog er vel vidende om, hvad der er foregaaet i hele denne Sag. Gruppen har haft Adgang til at lære Partiets Stilling i Folketinget at kende og ved altsaa, hvad der er passeret. Men skulde der endelig i denne Sag være Tale om Forcering her i Landstinget, er det ikke mere, end hvad der saa ofte har været Tilfældet, da Konservative og Venstre havde Flertal her i Tinget. Kalder man dette et Diktat, saa har et saadant været udøvet mange Gange før fra de to Partiers Side her i Tinget ved Nedstem-ning af Lovforslag, som var vedtaget i Folketinget, hvor Regeringspartierne havde et afgjort Flertal og den store Vælgerhær bag sig.

Jeg maa derfor afvise denne Udtalelse fra de to Partiers Side. De har haft Lej-lighed til at sætte sig ind i Lovforslaget og har været bekendt med den Stilling, deres Partigrupper har indtaget i det andet høje Ting.

Jeg skal anbefale Flertalsforslaget til det høje Tings Velvilje, idet jeg udtaler Ønsket om, at det maa vinde den størst mulige Tilslutning.

Bækgaard: Betænkningen siger kort og knapt, at der ikke er opnaaet Enighed